

Edyta Jończyk, Nauczyłam się żyć (blady tyłek)

Zabierz ze sobą wszystkie nasze chwile
Zabierz wszystkie nasze dni
Bo ja już dzisiaj silniejsza jestem
Bo dziś nie zaszkodzisz mi
Zabierz ze sobą słowa bez miłości
Których nie umiałam znieść
Już się nie boję życia w samotności
Teraz jestem silna, wiesz

Nauczyłam się żyć bez ciebie
Kochać, marzyć i śnić bez ciebie
I udawać, że nie istniałeś
Przecież tego kochania nie chciałeś
Nie zawalił się świat bez ciebie
Choć myślałam, że tak, no nie wiem
Przecież życie to tylko chwilka
Więc wytrzymam bez twego bladego tyłka
Jak nie, jak tak

Zabierz ze sobą to, co było dobre
Zabierz to, co było złe
Bo ja już misiu silniejsza jestem
Już nie potrzebuję cię
Zabierz ze sobą chłodną obojętność
Która tak bolała mnie
Bo ja już dzisiaj silniejsza jestem
Bo już nie ma tamtej mnie

Nauczyłam się żyć bez ciebie
Kochać, marzyć i śnić bez ciebie
I udawać, że nie istniałeś
Przecież tego kochania nie chciałeś
Nie zawalił się świat bez ciebie
Choć myślałam, że tak, no nie wiem
Przecież życie to tylko chwilka
Więc wytrzymam bez twego bladego tyłka
Jak nie, jak tak

Ja wierzyłam w ciebie
Byłeś wszystkim mi
Byłeś sensem życia
No a dziś

Nauczyłam się żyć bez ciebie
Kochać, marzyć i śnić bez ciebie
I udawać, że nie istniałeś
Przecież tego kochania nie chciałeś
Nie zawalił się świat bez ciebie
Choć myślałam, że tak, no nie wiem
Przecież życie to tylko chwilka
Więc wytrzymam bez twego bladego tyłka
Jak nie, jak tak